

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
1К 15/18
08.05.2019.године
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву састављен од председника већа судије Милијана Милошић и чланова већа судија поротника Светлане Михајловић и Бранке Модрић, са записничарем Бранком Патић Живков, у кривичном поступку против окривљеног АА из . оптужен оптужницом Вишег јавног тужиоца у Панчеву због кривичног дела убиства из чл.113 Кривичног Законика (КЗ), дана 17.04.2018.г., након јавног главног претреса, у присуству заменика Вишег јавног тужилаштва (ВЈТ) Оливере Секулић Шошдеан, оптуженог АА бранилаца Стевана Јаковљевића адвоката из Панчева и Јелене законовић адвоката из Београда, изрекао је једногласно, а председник већа дана 08.05.2019.године и објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени АА од оца и мајке рођен .г. у , држављанин Републике Србије, пољопривредни техничар, разведен, отац деце, од којих је , писмен, са завршеном средњом пољопривредном школом, без имовине, директор привредног друштва , “ из , а са својим сином власник пољопривредног газдинства, раније осуђиван и то пресудом Општинског суда у Алибунару К бр.81/08 од 01.08.2008.г. због кривичног дела из чл. 221 ст. 3 КЗ на новчану казну од 12.000 динара; пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 1438/11 од 09.05.2013.г. због кривичног дела из чл. 170 ст. 1 КЗ на новчану казну у износу од 40.000 динара и пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 285/16 од 15.09.2016.г. због кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ на казну затвора у трајању од 8 месеци, коју је издржавао у просторијама у којима станује почевши од 04. септембра 2017.г., са пријављеним пребивалиштем у ул. бр. и непријављеним боравиштем у ул. бр. ЈМБГ на основу решења судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву КПП бр. 63/17 налази се у притвору почев од 21. новембра 2017.г. од 20,00 часова, када је лишен слободе, који притвор је више пута продужен, а последњи пут решењем Вишег суда у Панчеву К. 15/18 од 08. 05. 2019. г. и може трајати најдуже до упућивања у установу за издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

КРИВЈЕ

што је:

дана 21. новембра 2017.г. око 18,25 часова у Панчеву, смањених, али не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима,

услед одлика своје личности које карактерише импулсивност, емоционална нестабилност, незрелост, слабија фрустрациона толеранција и нарцизам, Обичног пијанства лаког степена са 1,04 промила алкохола у крви, те негативних афеката беса и срџбе произишлих из конфликтне ситуације везане за међусобну интерперсоналну проблематику, Проблема са партнерком З 63.0. - који се огледају у љубомори, посесивности, тенденцији ривалитета, због чега је његова урачуљивост била смањена, али не у битној мери, лишио живота своју ванбрачну супругу, сада покојну оштећену А из рођену .г., тако што је у изнајмљеном стану број у ул. бр. у ком су заједно живели, током једне од њихових свађа до које је дошло у дневној соби, у присуству оштећене из сведока , рођене г. и заједничке а наставила се у кухињи иза затворених врата, док су деца остала у соби, током које је окривљени запретио оштећеној да ће је заклати, због чега је сведок ушла у кухињу и питала кога ће заклати, а он јој наредио да изађе да не би заклао прво њу, што је дете и учинило, након чега је кухињским ножем дужине сечива 20 цм, укупне дужине 32 цм задао оштећеној један убод у пределу грудног коша, наневши јој смртоносне повреде у виду једне убодне ране чији се канал пружа према унутра, наниже и на леву страни, у чијем склопу је пресечно друго ребро уз грудну кост, начињене ране на срчаној кеси, десној преткомори, засечена лева комора, начињен пробод кроз лево плућно крило, од којих је на лицу места наступила смрт услед искрварења из повреда на срцу и плућима, при чему је био свестан свог дела и његове забрањености и чије извршење је хтео

чиме је извршио кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика

па му суд применом наведених законских одредби из одредбе чл. 60 и чл. 62 КЗ претходно УТВРЂУЈЕ

за кривично дело убиство из чл. 113 КЗ

КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 12 (ДВАНАЕСТ) ГОДИНА

Раније изречена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци, по пресуди Основног суда у Панчеву број К 285/16, правноснажна дана 15.09.2016. године, УЗИМА СЕ УТВРЂЕНОМ

па га суд

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 12 (ДВАНАЕСТ) ГОДИНА И 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ

Време проведено у притвору од 21.11.2017. године па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, урачунава се у казну затвора.

Време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву К.285/16 од 15. 09. 2016. године, од 04.09.2017. године до 21.11.2017. године, урачунава се у казну затвора.

Суд ошт. ошт. млт. и ошт. млт.
 упућује да имовинско правни захтев за накнаду штете у целини могу да остварују у парничном поступку.

Обавезује се окривљени да надокнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала 10.000,00 динара, те материјалне трошкове у износу од 159.544,44 динара, све у корист буџетских средстава суд у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Трошкови поступка који се односе на награду пуномоћника млт. ошт. и ошт. млт. по службеној дужности Биљани Бјелетић адвоката из Панчева падају на терет буџетских средстава суда, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа кад се ти подаци прибаве.

Образложење

1. Наводи тужиоца

1. Оптужницом Вишег јавног тужиоца Кт. бр. 14/2018 од 17.04.2018.г., која је прецизирана на главном претресу дана 17.11.2017. године, окр. стављено је на терет да је лишио живота своју ванбрачну супругу, сада покојну оштећену из , рођену .г., тако што је у изнајмљеном стану број у ул. бр. у ком су заједно живели, током једне од њихових свађа кухињским ножем дужине сечива 20 цм, укупне дужине 32 цм задао оштећеној један убод у пределу грудног коша, наневши јој смртоносне повреде у виду једне убодне ране чији се канал пружа према унутра, наниже и на леву страни, у чијем склопу је пресечно друго ребро уз грудну кост, начињене ране на срчаној кеси, десној преткомори, засечена лева комора, начињен пробод кроз лево плућно крило, од којих је на лицу места преминула услед искрварења из повреда на срцу и плућима.

На терет му је стављено да је ово дело учинио са директним умишљајем, да је био смањених али не у битној мери способности да схвати значај дела и управља својим поступцима односно да је му је урачунљивост била смањена али не у битној мери и свестан да је такво његово дело забрањено, те да је тиме учинио кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика.

2. У завршној речи заменик ВЈТ Панчево је навела да, након спроведеног кривичног поступка, изведених свих доказа против окр. , по оптужници ВЈТ Панчево због кривичног дела убиство из чл. 113 КЗ, сматра да су изведеним доказима на главном претресу доказани сви битни елементи овог кривичног дела управо у радњама оптуженог.

Кривично дело извршио је са директним умишљајем, који произилази из самих околности догађаја и његовог понашања. Како је на основу листинга остварених комуникација утврђено да је у овом врло кратком периоду између првог позива сведока у 18:25:10 часова, у ком пријављује да прети ножем и пријаве у 18:30:08 часова, у ком каже да је он маму убо ножем, обавао два телефонска разговора са сведоцима и свега минут – два након дела, обојици признајући да је заклао жену, онда се не може прихватити његова одбрана да се не сећа тренутка када је употребио нож, нити шта се догађало све док није сишао испред зграде, где је био ухапшен од стране полиције, јер сматра да сложене свесне и вољне радње које је предузимао у том

међувремену, оповргавају његову „амнезију“ и да је његова одбрана управљена искључиво на умањење кривице.

Сматра да у конкретном случају нема места примени ни чл. 115 КЗ, нити чл. 19 ст. 3 КЗ. Ово стога што је за постојање кривичног дела из чл. 115 КЗ неопходно да је учинилац другог лишио живота на мах доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијеног, али ниједан од ових услова није испуњен. Пре свега, из налаза вештака и описа радње извршења произилази да је урачунљивост оптуженог била само смањена, али не у битној мери, да је дело резултат заједничког деловања више узрока – 1. одлика личности оптуженог, 2. обичног пијанства лаког степена са 1,04 промила алкохола у крви, 3. те негативних афеката беса и срџбе произишких из конфликтне ситуације везане за међусобну интерперсоналну проблематику, Проблема са партнерком З б3.0. У ову последњу ставку је, поред свега осталог из ранијег живота, укључено све оно што су оштећена и оптужени рекли једно другом у току свађе. Ниједна од ових ставки, изузев последње, не укључује оштећену – ни одлике личности оптуженог, ни његова алкохолисаност, док, с друге стране последњи фактор – проблеми са партнером не укључују само њу, већ и оптуженог са свим оним чиме је и он допринео том двостраном односу. Дакле, ништа се није десило без кривице оптуженог, свему је допринео управо он, иако ни вештаци ни оптужба која се ослања на налазе вештака, не оспоравају изванредан виктимолошки допринос оштећене овој ситуацији. Из налаза вештака и других доказа није утврђено ни постојање јаке раздражености, нити је напад оштећене био такав да је на било који начин угрозио живот или телесни интегритет оптуженог, јер шта може оштећена у тој ситуацији, која је физички знатно слабија, а притом се три недеље раније породила, сем да га огребе? Није било тешког вређања нити злостављања од стране убијене из разлога које су објаснили вештаци - ако су се вређали, чинили су то узајамно и често, ако су се злостављали, чинили су то једно другом таквим конфликтним односом у коме је по налазу вештака оптужени имао доминантнију улогу. Нема говора ни о нужној одбрани или њеном прекорачењу, утврђене чињенице и извршена вештачења нису дала потпору за примену овог института – нити је било напада на живот оптуженог, нити сразмере у одбијању напада, јер је по конституцији и физички био много јачи, при чему се она се тек породила, није утврђено ни стање јаке раздражености, поготово не препасти изазване нападом, што су све нужни елементи за примену овог института.

На основу изнесених околности предлаже суду да оптуженог огласи кривим због извршеног кривичног дела убиство из чл.113 Кривичног законика, осуди по закону и да га обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка.

2. Наводи одбране

Окривљени позван да се изјасни о оптужници, изјавио је да је оптужбу разумео те да не признаје извршење дела које му се оптужницом ставља на терет. Не спори да је критичном приликом дана 21.11.2017 кухињским ножем задао убуд пок. Брани се да то није учинио са умишљајем да је лиши живота.

У завршној речи бранилац окривљеног Јаковљевић Стеван је изјавио да сматра да окривљени није умишљајно лишио живота А Не сматрамо ни једног момента да је одбрана покушала да докаже да је окривљени био угрожен од пок. у толикој

мери да је то битно за одлучивање о његовој виности, али тешка увреда којој је био изложен, омаловажавање којем је био изложен, вишесатно малтретирање, овакву личност какав је окривљени стварно су довели у ситуацију до сужења свести и реаговања на мах. Предлаже да окривљени имајући у виду његово признање буде кажњен за кривично дело убиство извршено на мах.

У завршној речи бранилац окривљеног Тодоровић Мирослав је навео да у оптужници пише да се окр. у критичном часу нашао у стању негативног беса и срџбе произишле из међусобних интерперсоналних проблема, као што су међусобна љубомора, бес и томе слично, то значи са кривичног становишта да иницијална капсула за будуће кривично дело се није налазила у оквиру психе и свести окривљеног

У даљем делу оптужбе наводи се као чињенично стање да је настала свађа између њих двоје, да се свађа из дневне собе пренела у кухињу и да се у кухињи догодио трагичан случај убиства сада пок. да је повод свађе чињеница да је оптужени имао телефонски разговор са својом снахом и да му је она рекла да се стигао породичан новац на рачун а он јој рекао да задржи новац за себе, да је то био разлог да пок крене прво у вербални напад на мужа а затим и на физички. Ради се, дакле, о капсули која је почела да гори и да распламсава. Надаље наводи, да је апсолутно неспорно да је сада пок. чију смрт са родитељским осећањима жали, са вербалног напада прешла на физички, тиме што је насрнула на свог мужа у узаном простору у малој кухињи и изгребала га по отвореним деловима тела, надлактица и кључне кости. Ову одлучну чињеницу безрезервно потврдио је судски вештак Божић рекавши да су повреде свеже. Сада покојна изговорила је веома тешке увредљиве речи, изговорила тешку увреду на рачун свог супруга, рекавши му да он није отац њиховог тек рођеног детета, уз остале увредљиве изразе. То је тај окидач кога помињу сви судски вештаци, а који се састоји у удару на самопоштовање окривљеног

Зато одбрана с правом каже да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела из чл. 113 КЗ, јер он није имао свест да ће из свађе коју је иницирала његова супруга постати њен убица, нити је имао хтење, вољу и жељу да овакав начин заврши живот његове супруге. Ако се тражи кривица окривљеног, онда би се могла наћи евентуално, у кривичном делу из чл. 115 КЗ, а то значи да је извршио кривично дело у афектном стању. Правно квалификовано као кривично дело убиство на мах, а мах јесте афекат, афекат је стање у ком починилац није свестан својих радњи, својих поступака и њихових последица. Такве закључке извели су и саветници одбране г. Јанковић и г. Инес, дефинишући као стање оптуженог као стање у коме он није могао да буде свестан својих поступака и њихових последица. Ако прихватимо овакво становиште реномираних вештака проф. Универзитета Београдског, онда као браниоци морају ставити предлог да се окривљени ослободи од оптужбе за актуелно кривично зато што је поступао у смислу чл. 19 ст. 1 КЗ Србије. У противном као други предлог, истиче његову кривицу у смислу истог прописа али у прекорачењу нужне одбране, ово зато што се и чињенично и правно налазио у стању јаке раздражености приликом одвијања критичног догађаја, а јака раздраженост као и афектно стање сужава свест и способност схватања својих поступака и управљање својим поступцима.

У завршној речи бранилац окривљеног Јелена Законовић је навела да се придружује се свему што су изјавили колега Тодоровић и колега Јаковљевић. Истиче да по ставу одбране у току доказног поступка није на несумњив начин утврђено да је окривљени на начин описан у оптужници извршио кривично дело које му се ставља на терет. Наиме, није утврђено да је окривљени дана 21.11.2017. године, извршио кривично дело из чл. 113 КЗ. Нити је утврђено да је окривљени са умишљајем и једног тренутка док се одигравао критични догађај имао свест, вољу и намеру да својим радњама изврши кривично дело за које се терети.

Образлаже да је оптужени је у својој одбрани искрено и до детаља објаснио како се одиграо критични догађај као и шта му је претходило месецима уназад. Одбрана оптуженог није доведена у сумњу ни једним доказима изведеним у току суђења, па стога сматрам да је неспорно да је оптужени током критичног догађаја није био у стању урачунљивости, односно да није имао способност да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима. Окривљени је у афективно стање раздражености доведен понашањем оштећене, а што јасно и потврђује налаз и мишљење др Љубише Божића, да је код окривљеног констатовано повреде које потичу од физичког напада само једну убодну рану нанету продором механичког оруђа а без приликом задобила друге телесних повреда, чиме се јасно указује на околност да је окривљени био физички нападнут од стране оштећене. Надаље је навела, да је неспорно да постоји угроженост и тешко вређање од стране оштећене што је окидач за раздраженост оптуженог критичног дана. Све наведено констатовано је и у примедбама др Марије Инес Јовановић неуропсихијатра где се наводи да је радња кривично дела последица јаке афективне надражености у којој је окривљени доведен увредама и омаловажавањем од стране оштећене. Такође, и др Ђурђев на главном претресу класификује радњу кривично дела као претежно импулсивно афектно убиство и наводи да јак ефекат утиче на расуђивање. Све наведено као и друге околности а поготово понашање окривљеног после учињеног дела, указују јасно на то да у конкретном случају умишљај окривљеног не постоји. На основу свега изнетог сматра да је оптужени евентуално извршио кривично дело убиства на мах из чл. 115 КЗ.

Окривљени је у завршној речи изјавио да усваја завршну реч браниоца.

3. Дефинисање предмета доказивања

3.1. примењиво право

Кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика.

4. Сагласно чл. 113 КЗ, кривично дело које је оптужником јавног тужиоца стављено на терет окривљеном чини лице које “ другог лиши живота “.

У чл. 25 КЗ предвиђено је да је кривично дело учињено са умишљајем „кад је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење“, у којем случају свест о наступању последице указује да је учинилац релативно сигуран у погледу њеног наступања а вољни елемент је изражен кроз хтење последице (директни умишљај) или „кад је учинилац био свестан да може учинити дело па је на то пристао“, у којем случају учинилац није сигуран да ће последица наступити а вољни елемент изражен је кроз пристајање на наступање последице односно када је последицу предвидео као извесну и пристао на исту (евентуални умишљај).

5. У том смислу, да би доказао своје тврдње у овом поступку, тужилац је био дужан да докаже да је окривљени сада пок. пок. кухињским ножем дужине сечива 20 цм, укупне дужине 32 цм задао оштећеној један убод у пределу грудног коша, нанео смртоносне повреде од којих је на лицу места преминула услед искрварења из повреда на срцу и плућима, да је ове повреде нанео са умишљајем да исту лиши живота те да је покојну оштећену лишио живота са свешћу о противправности оваквог понашања.

3.2. Неспорна и спорна питања

6. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама нису биле спорне чињенице које су предмет доказивања:

6.1. Да је окр. дана 21.11.2017 г. кухињским ножем дужине сечива 20 цм, укупне дужине 32 цм, у кухињи стана у коме су живели током свађе задао ванбрачној супрузи пок. један убод у пределу грудног коша и нанео смртоносне повреде у виду једне убодне ране чији се канал пружа према унутра, наниже и на леву страни, у чијем склопу је пресечно друго ребро уз грудну кост, начињене ране на срчаној кеси, десној преткомори, засечена лева комора, начињен пробод кроз лево плућно крило;

6.2. Да је услед ових повреда пок. на лицу места наступила смрт услед искрварења из повреда на срцу и плућима у склопу убодног канала, нанетим продором снажно замахнутог врха и оштрице механичког повредног оруђа – ножа;

6.3. Да се ово догодило у време када је окр. издржавао казну затвора у трајању од 8 месеци, коју је издржавао у просторијама у којима станује почевши од 04. септембра 2017. г., по пресуди Основног суда у Панчеву К бр. 285/16 од 15. 09. 2016. г. због кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ ;

6.4. Партнерско неслагање односно да је критичном приликом дошло до једне од бројних свађа између њих двоје, овог пута инициране телефонским порукама које је оптужени разменио са својом снајом и око новца и односа који је имао према свом сину из ранијег брака, са којим односом се оштећена није слагала.

6.5. Осуђиваност окривљеног

7. Спорно питање је психичко стање окр. у време извршења дела односно питање правне квалификације дела.

7.1. ВЈТ тврди, позивајући се на налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава и психолога др Ане Бисак, да је окривљени у стању смањених, али не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима лишио живота ванбрачну супругу пок. и извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ.

7.2. Насупрот томе одбрана тврди, позивајући се на мишљење стручних саветника психолога проф. др Наде Јанковић и неуропсихијатра др Марије Инес Јовановић да је окривљени прво, био изложен, тешкој увреди, омаловажавању пок. што је довело до сужења свести и реаговања на мах и извршио кривично дело убиство на мах из чл. 115 КЗ, друго, уколико суд ово не прихвати, да је окривљени извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ поступајући у нужној одбрани и треће, да је окривљени извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ у прекорачењу нужне одбране.

8. Релевантне чињенице у погледу неспорног дела у вези телесних повреда оштећене и наступања смрти произилазе из Записника са обдукције сада пок. коју је извршио др Љубиша Божић, специјалиста судске медицине. У записнику о обдукцији је наведено да је оштећена критичном приликом задобила следеће повреде:

једну убодну рану у горњем делу средогруђа чији се канал пружа наниже и на леву страну, у чијем склопу је пресечено друго ребро уз грудну кост, начињене ране на срчаној кеси, у десној преткомори (две ране), засечена попречно лева комора у дубини од 4 мм, начињена рана на срчаној кеси, пробод кроз унутрашњи руб горњег режња левог плућног крила, при чему се убодни канал завршава убодином промера 2 цм на унутрашњем делу доњег режња левог плућног крила, од којих повреда је оштећена на лицу места преминула. Смрт је насилна и наступила је услед искрварења из повреда на срцу и плућима, у склопу убодног канала, нанетом продором снажно замахнутог врха и оштрице механичког повредног оруђа – ножа. Вештак је на записник о главном претресу 25.09.2018 г. навео да је у левој грудној дупљи по-
затечено 1.650 млл течне и делом млитаво згрудване крви што је сагласно врсти и карактеру повреде. Вештак се изјаснио да је у узетој лешној крви утврђена алкохолемија од 0,22 промила алкохола, што произилази и из извештаја о одређивању количине алкохола у крви сачињеног од стране Завода за здравствену заштиту радника МУП-а.

Записник обдукцији, на чији садржај није било примедби, суд је прихватио веродостојним. Налаз и мишљење вештака који је дат у свему стручно и објективно суд је прихватио веродостојним.

9. С тим у вези суд је имао у виду и исказ сведока _____ и сведока _____

9.1. Сведок _____ је навео да га је позвао _____ и рекао му да је заклао жену, те да је позвао службу ПУ Панчево и пријавио да га је позвао _____ и рекао му да је заклао жену. При томе суд је имао у виду и садржину репродукованог снимка сведока _____, који је позвао полицију истог дана у 18:34, (мушки глас) „Полиција, овај разговор ће бити снимљен“ (мушки глас) „...“ _____ је овде, из Затвора Панчево...звао ме неки осуђеник који је код колегинице Сање на мери кућног затвора и каже да је закл'о жену... (мушки глас „Шта да је“) ... „Закл'о жену, каже живи у улици број _____ стан ...“ (мушки глас) „Да, да, послали смо ми екипу тамо...“ ... „Звао ме, дођи по мене...Звао ме, дођи по мене...“

9.2. Сведок _____ је навео да га је дана 21.11.2017 г. предвече позвао _____ обавили су кратак разговор. Рекао је „ _____ заклао сам _____, зови оне твоје“. Знао је да се он налази у стану, јер издржава казну затвора у кућним условима. Питао га је да ли се плаши, рекао „ Не зови ове твоје“ и неко од њих двојице је прекинуо везу. Позвао је шефа смене Милана Антонијевића и пријавио убиство. У току разговора _____ је био у шоку али је деловао потпуно трезно, разговетно је причао и није му деловао пијан.

Исказ сведока је суд, имајући у виду и садржину репродукованог разговора, на који није било примедби, прихватио веродостојним.

10. Релевантне чињенице у погледу неспорног дела поткрепљене су и записником о увиђају и извештаја о форензичком прегледу лица места са криминалистичко техничком документацијом у којој су фиксирани материјални трагови затечени на месту извршења кривичног дела, међу којима је као траг број 2 затечен и кухињски нож укупне дужине 32 цм и дужине сечива 20 цм, којим су нанесене повреде пок.

11. Релевантне чињенице у погледу партнерских односа окривљеног и покојне оштећене, неслагања у вези и постојање вербалних и физичких сукоба произилазе из исказа самог окривљеног - у погледу динамике догађања и начина на који су он и оштећена провели критични дан, однос са оштећеном, да су живели у заједничком стану, да је он издржавао и да су се често свађали, односно да је тај однос био турбулентан, са честим свађама и мирењима, да је он напуштао стан, али се и враћао, те да је у време извршења кривичног дела у заједничком стану у бр.

издржавао казну затвора у кућним условима због кривичног дела тешка телесна повреда, али да је имао дозволу да напушта стан ради одласка на посао и краће време суботом и недељом, с тим што указује да је сцене и свађе изазивала , нападала га без разлога, најчешће вербално а било је и физичких напада, да је уништавала ствари а он је стално покушавао да је смири.

12. С тим у вези суд је имао у виду исказе сведока ошт. млт. , која је исказала да су се очух и мајка често свађали због ситница, што је он био љубоморан, пребацивао да га вара, стално одлазио у кафану, да га је звала телефоном, а он одбијао позиве, да је пио, долазио пијан кући, а често је морала да моли пријатеље да га доведе из кафане, а он се опирао да уђе у стан. Једном приликом када су, за време мамине трудноће, били у стану у , нешто су се посвађали и он је замахнуо и ударио је, сигурна је да би је и више тукао, али се она умешала и стала између њих. Мама је једном приликом, изнервирана што су се свађали, полупала његов лап топ.

13. У вези са исказом оштећене суд је имао у виду извештај ПУ Панчево о времену пријаве критичног догађаја, као и снимка позива лица која су пријавила догађај, који су садржани на ЦД-у, који је репродукован на главном претресу, а није ни на који начин током поступка оспорен, из којег произилази да је 21.11.2017 .г. најпре у 18:25:10 часова службу 192 позвала која је пријавила да тата мами прети ножем и да се свађају, тражила помоћ, те рекла да се ради о њеном очуху који се зове У том правцу суд је имао у виду репродуковани садржај позива (дечији глас),... Тата прети мами ножем, свађају се... стан ...Ја сам ћерка, имам година, ...“ (мушки глас) „Како се зове тата...“ (дечији глас): „ (он ми није тата, он ми је очух... „ „Молим вас, дођите“ (поновљено у више наврата). Потом је у 18:30:08 часова позвала исту службу и пријавила да је тата убо маму ножем, што произилази из садржине позива (мушки глас) „Полиција Панчево, разговор ће бити снимљен“, потом дечији глас „Добро вече, ја сам сада управо звала“ - мушки глас „Кажите“ – дечији глас „Тата је убо маму“... „Молим вас, дођите“.

14. У вези партнерских односа суд је имао у виду налаз и мишљење вештака психолога др Ане Бисак и неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава, у којем је између осталог констатован и Проблем са партнерком - који се огледа у љубомори, посесивности, тенденцији ривалитета.

15. Исказ ошт. млт. суд је прихватио веродостојним јер је доследан, јасан и логичан и заједно са налазом и мишљењем вештака а делимично и исказом окривљеног чини једну логичну целину у вези конфликтних партнерских односа окривљеног и покојне оштећене.

16. Релеванта чињеница о осуђиваности окр. , те да је у време извршења дела, издржавао казну затвора у трајању од 8 месеци, коју је издржавао у просторијама у којима станује почевши од 04. септембра 2017. г., по пресуди Основног

суда у Панчеву К бр. 285/16 од 15. 09. 2016. г. због кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ, произилази из извода из Казнене евиденције МУП ПУ Панчево И бр. Ку 2497/17 од 23.11.2017 г. и списка предмета Основног суда у Панчеву К бр. 285/16., на чији садржај није било примедби, па је ове чињенице суд узео као утврђене.

4. Анализа спорног питања

4.1 изведени докази и чињенице које је суд утврдио

17. Код свог чињеничног и правног закључивања да ли је окривљени извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ, како то тврди јавна оптужба или убиства на мах из чл. 115 КЗ, односно кривично дело убиства из чл. 113 КЗ поступајући у нужној одбрани или пак кривично дело убиства из чл. 113 КЗ у прекорачењу нужне одбране, суд је пошао од исказа окривљеног.

Окривљени признаје да је дана 21.11.2017 године задао један убод ножем својој ванбрачној супрузи, али да то није учинио са умишљајем да је лиши живота. Навео је да се не сећа самог тренутка када је то учинио, нити се сећа ножа, нити да је обављао телефонске позива, већ да је први тренутак кога се сећа онај када га је у холу зграде ухапсила полиција. Описао је свој однос са оштећеном, наводећи да су заједно у стану бр. у улици живели око годину и по дана, заједно са ћерком из првог брака, и заједничком ћерком, старом мање од месец дана. У истом стану на четвртог спрату је, почевши од 4. септембра 2017.г. издржавао казну затвора у трајању од 8 месеци, током које је имао одобрено одсуство радним данима од 9,00 до 15,00 часова, суботом од 8,00 до 12,00 и недељом од 13,00 до 15,00, те да је то време поштовао. Свакодневно је одлазио на посао у где води приватну фирму у власништву његове бивше супруге, као и заједничко пољопривредно газдинство регистровано на име његовог сина. Описао је да се старао о свим материјалним потребама своје ванбрачне супруге и њене ћерке, једини је привређивао, као и да од рођења њихове заједничке ћерке није одлазио на посао, јер је желео да учествује у нези бебе. Описујући њихов однос, навео је да је после почетног периода када су се лепо слагали, све чешће долазило до сцена, које је правила да је често изазивала свађе, нападала га без разлога, најчешће вербално, вређала га, говорила да је лажов, да је пичка, да је говно, пијандура, а било је и физичких напада, гребала га ноктима, једном му је ударцем поломила зуб, уништавала му ствари, да је он стално покушавао да је смири, уразуми, да се оправда, па је на крају, да би отклонио њене сумње да контактира са другим женама, почео да користи најобичнији телефон без камере и интернета, док је њој купио два модерна мобилна телефона, дао јој своју лозинку за Фејсбук, односно да је она ту апликацију сама користила, иако је била на његово име, јер он чак ни шифру није знао. Није је ударао, само би је одгурнуо, говорио би да је јачи и ако је удари, саставиће је са земљом, убиће је једним ударцем. Никада га није пријавила полицији, јер за то није било потребе, пошто је то била само претња. Касније је, кад га нападне, одлазио из стана, али пошто су делили један кључ, она му не би дала кључ, па су се око тога свађали, а једном, када је изашао, она сишла за њим и изгребала му ауто. Тада је први пут пријавио полицији, а други пут кад му после свађе није дозволила да уђе у стан да узме ствари, али ни тада није желео да пријави насиље у породици, мада га је полицајац који је интервенисао то питао, видевши да је огребан, а други пут када му је поломила мењач на ауто, пошто је одбио да се након свађе попне са њом у заједнички стан. Описао је и ситуацију када му је намерно поломила лап топ који му је потребан за посао. Одлазио би из стана, али га је сутрадан звала, најпре слала поруке у

којима би га вређала, потом би их ублажила, јер он није хтео да одговори, да би на крају дошла аутом по њега и убедила га да се врати. Таквих је ситуација било отприлике десетак – петнаест пута у току њиховог заједничког живота. Увек би се вратио, јер је оштећену волео и сажаљевао је, с обзиром да му је још на почетку њихове везе причала о свом тешком детињству, али је био свестан да стално имају проблема. Посебно је све кулминирало када је схватила да због ограниченог кретања у условима када издржава казну, окривљени не може да изађе из стана и користила је то да започне свађу по његовом повратку с посла. Пошто је два три дана након што је први пут бацила његов лап топ, поново то урадила, иако је молио да то не чини, јер му исти треба за посао, дошао је на идеју да тражи од судије да остатак казне издржи у , јер је све то за њега било неиздрживо, али то није урадио јер је био у завршним преговорима око куповине стана, којом је планирао да је изненади. Договорео је сусрет са продавцем, али га је позвала и молила да се не сели, јер ће им узети бебу због насиља у породици и он је попустио, али је заузврат она обећала да ће одмах после њеног рођендана кренути у саветовалиште и да траже помоћ због њеног понашања.

Критични догађај се десио два дана касније, управо на њен тридесети рођендан, када је од јутра помогао око куповине намирница за рођендански ручак, наручио роштиљ и донео га, донео торту, али је она опет правила проблем што је роштиљ био хладан. Тог дана попио је ујутру чашицу ракије, још две - три ракије пред ручак, у размаку од сат времена, а попио је и два пива од 4 дл током ручка. Кад су гости отишли, док су седели са децом у дневној соби, напала га је због поруке коју је добио од своје снаје која је тражила да се виде у граду да му да новац од млека, а пошто га је мрзело да излази, рекао је да то оставе за неки други дан. То је био повод да почне да му пребацује што је попустљив према свом сину из првог брака, премда окривљени сматра да у материјалном смислу ничим није била ускраћена, да зна како је и син радио заједно са њим у фирми и пољопривредном газдинству. Рекла је „ да им се увлачи у дупе“, да не сме да узме паре, свашта му је рекла, говорила му да је неспособан, да тапка у месту вређала га, па је он, да би избегао свађу, отишао у кухињу и запалио цигарету. Пошла је за њим, наставила да се свађа, понављала увреде, а док је седео, ухватила га за гушу, покушала да га удари, млатарајући рукама, огребала га у том замахвању, пљунула га у лице и рекла „Пичко, ја се тебе не бојим“. На питање зашто би му тако нешто рекла кад је мирно седео, навео је да је тиме желела да му покаже како је храбра. Бранио се тако што јој је гурао од себе, говорио да се склони од њега, да ће је убити, да ли је нормална, то је било уобичајено да каже кад га нападне, али је у том тренутку ушла и питала „кога ћеш ти да убијеш?“. Навео је да није тачно да јој је рекао да не прво убити њу ако не изађе, али да је она изашла и затворила врата. Тада је, док су стајали на средини кухиње, рекао „Иди узми оно дете, јебале те паре више“, а она насрнула на њега и рекла „Пичко једна неспособна, ни дете није твоје, говно маторо, мрзим те, не могу очима да те видим“. У том тренутку му се прекида филм, не сећа се шта је радио и говорио, не сећа се ножа, а први тренутак кога је свестан је тренутак када је доле у холу зграде, запахнуо га је хладан ваздух, а полиција му везује руке и води га. Не сећа се да је било кога звао док је још био у стану и рекао му да је заклао . На претресу је изменио одбрану утолико што је навео да се као кроз маглу сећа да је видео на поду.

18. Када је реч о психичком стању окривљеног суд је имао у виду налаз и мишљење вештака психолога др Ане Бисак и неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава.

Из налаза и мишљења вештака психолога Ане Бисак утврђује се структура личности окривљеног _____, код које није утврђено постојање психопатолошких показатеља у ужем смислу, и спада у категорију интелектуално просечних особа са осцилацијама у менталној ефикасности. У функционисању личност карактерише импулсивност, емоционална нестабилност, незрелост и слабија фрустрациона толеранција, које одређују динамику његових социјалних и партнерских релација. Због хиперактивности код описаног типа личности не постоји значајније нагомилавање афекта, већ се исти углавном редовно абреагује, празни, у варијанти бихејвиоралних експлозија. У вези динамике критичног догађаја постоји вероватноћа да кривично дело представља комплексну резултанту специфичне партнерске релације између окривљеног и оштећене, (избор партнерке, незрелост односа, виктимолошки допринос оштећене) провокативне ситуације у смислу „иницијалне каписле“ карактерних слабости окривљеног и непосредног „окидача“ (удар на самопоштовање).

19. На основу налаза и мишљења вештака Ђурђев др Бранислава, суд је закључио да је код окривљеног у време извршења кривичног дела, способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била смањена али не у битној мери.

20. Вештак Ђурђев Бранислав је, придружујући се налазу и мишљењу специјалисте психолога др Ане Бисак, навео да у време деликта за који се терети, нису установљени постојање неке душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја а нема ни неке друге теже душевне поремећености. Имајући у виду Налаз и Мишљење вештака др Љубише Божића у погледу степена алкохолемије у време извршења кривичног дела - који је навео да је _____ у критично време догађаја био алкохолисан са око 1,4 промила алкохола у крви, што представља саму границу између припитог стања и лаког пијанства, утврђено је постојање Менталних поремећаја и поремећаја понашања због употребе алкохола – Штетна употреба Ф 10. 1. - које се огледа у повременим прековременом конзумирању алкохола са социјално штетним консеквенцама, које за сада нису достигле степен зависности од алкохола. Вештак се посебно изјаснио да нема основа за препоруку о потреби изрицања Мере безбедности обавезног лечења алкохоличара или препоруке за изрицање било које друге медицинске мере безбедности. Вештак се придружио налазу и мишљењу специјалисте психолога, који је констатовла да постоји вероватноћа да кривично дело представља комплексну резултанту специфичне партнерске релације између окривљеног и оштећене, (избор партнерке, незрелост односа, виктимолошки допринос оштећене) карактерних слабости окривљеног и непосредног „окидача“ (удар на самопоштовање). Због хиперактивности код описаног типа личности не постоји значајније нагомилавање афеката, већ се исти углавном редовно празни, у варијанти бихејвиоралних експлозија у понашању. *Tempore criminis* због Одлика личности (импулсивност, емоционална нестабилност, незрелост, слабија фрустрациона толеранција и нарцизам..), Обичног пијанства лаког степена са 1,04 промила алкохола у крви, те негативних афеката беса и срџбе (произишлих из конфликтне ситуације везане за међусобну интерперсоналну проблематику између невенчаних супружника) Проблема са парнерком З 63.0. (љубомора, посесивност, тенденцији ривалисања, могући финансијски проблеми), окр. _____ је био смањено али не у битној мери да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима. Правним термином он је тада био смањено али не у битној мери урачунљив.

21. Суд је прихватио веродостојним налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава и вештака специјалисте психологије Ане Бисак, будући да је исти дат од стране стручних и непристрасних лица, јасно и логично по правилима струке.

Вештаци су дали јасне и логичне одговоре на сва питања, а није било сумње ни у погледу личности вештака односно непристрасности истих.

Оба вештака су сагласна да се ради о психички здравој особи, што не споре ни стручни саветници, те из налаза везаног за личност окривљеног, партнерске несугласице и алкохолисаност изводе закључак о афекту са одређеним карактеристикама личности, па су у том смислу дали одговоре на питања одбране односно ангажованих стручних саветника – који не споре чињеницу да је окривљени душевно здрава особа, али оспоравају квалитет процене расуђивања окривљеног критичном приликом, као и способност контроле властитог понашања. У том смислу питања вештацима су била усмерена на изјашњење о постојању јаке раздражености, о постојању претежно афективно импулсивно поступање, осећај страха за свој живот од оштећене, те о увредама које је упутила оштећена у смислу да су изазвале осећај тешке увређености, тешког удара на самопоштовање, а што је према мишљењу стручних сарадника умањивало степен урачунљивости до нивоа битног.

21.1. Вештак Ана Бисак је у одбрани датог налаза и мишљења образложила због чега одбрана оптуженог, изнесена након вештачења, није ни на који начин изменила њен налаз и мишљење. Навела је да је имала прилике да се упозна током дијагностичког поступка и бележења биографског материјала са динамиком функционисања окривљеног током његовог живота, а у вези динамике односа између окривљеног и пок. оштећене. Исказ који је он дао представљао је само поткрепљење закључака који је она у свом писменом налазу суду доставила. Наиме, стил одбране окривљеног пред судом садржи комплетно пребацивање одговорности на пок. оштећену, у коме је она представљена у светлу које њој практично приписује одговорност за догађај који је предмет овог поступка. Евентуално се допушта могућност да је сам чин последица несрећних околности али се ни у једном тренутку не прихвата ауторство чина. Други разлог због кога је његову одбрану схватила као поткрепљене за закључке које је већ донела, јесте динамика партнерских односа који су описани на једна начин када их он представља а на потпуно квалитативно другачији начин када их даје особа која је била најнепосреднији сведок њихових партнерских односа а то је малодобна ћерка оштећене, која динамичку партнерских односа између окривљеног и оштећене приказује на потпуно другачији начин, у коме окривљени није представљен као неко ко је дефанзиван, попустљив, трпељив, него неко ко у основи дисфункционалним релацијама између окривљеног и оштећене долази у ситуацију да реагује импулсивно и да између њих је и пре критичног догађаја долазило до конфликтних ситуација са узајамним испољавањем агресије.

Што се тиче структуре личности и доминантних црта које је посредством психолошког тестирања забележила, окривљени не спада у категорију особа које су по стратегији дефанзивне и које се повлаче. Дефанзивност и стрпљивост оптуженог у одређеној мери се може повезати само за период узајамног идеализовања и започињања њихове дисфункционалне везе, која не уважава реалност особина једног и другог, али не и у каснијим фазама везе. Неки други подаци невезано за само психолошко тестирање са којима је имала прилике да се упозна посредством судских списа, указују да је окривљени, заправо склон активном деловању у ситуацијама стреса и провокација. У сваком случају, с обзиром на његову карактеристичну слабост самоконтроле у провокативним ситуацијама он је и раније био склон да на провокативне ситуације повремено одреагује активном да ли вербалном или физичком агресијом. Дакле није се радило о за њега некарактеристичном понашању.

Одговарајући на питања одбране, вештак је искључила могућност да је оптужени осећао страх од оштећене, имајући у виду његове године живота, животну искуство и у основи доминантнији став у случају да донесе другачији избор и навела да по квалитету и садржини његових одговора и током његове одбране није закључила да је он с обзиром на свој начин функционисања био уплашен и у страху за свој живот. Такође се изјаснила да, како је то навела и у основном налазу постоји виктимолошки допринос оштећене и у критичном моменту.

Оптужени је себе приказао као жртву, да су оштећена и евентуално несрећни сплет околности одговорни за њену смрт, те да његов опис партнерских односа није једини доказ у овом поступку, да је другу страну приказала сведок оштећена, уместо своје мајке, која по природи ствари не може то да учини, али да он не приказује дефанзивно попустљиву, трпљиву особу каквим он себе приказује, већ оног ко у дисфункционалним релацијама између оптуженог и оштећене долази у ситуацију да реагује импулсивно и да је раније између њих двоје било конфликтних ситуација са узајамним испољавањем агресије. Дефанзивност и стрпљивост оптуженог у одређеној мери се може повезати само за период узајамног идеализовања и започињања њихове дисфункционалне везе, која не уважава реалност особина једног и другог, али не и у каснијим фазама везе. На пројекцију одговорности и кривице и преузимање улоге жртве сликовито указује и однос ка кривичном делу за које је оптужени осуђен и казни затвора у кућним условима коју је издржавао у време извршења дела, а у ком он тврди да није ништа урадио, већ је преузео кривицу за телесно повређивање које су извршили други.

21.2. Вештак др Ђурђевић Бранислав је, на питање заменика ВЈТ о разлозима из којих је остао код свог писаног налаза и мишљења, навео да и након што је окривљени изнео одбрану, а дати су искази и и, односно извршено је упознавање са садржајем списка Кти. 47/17 који следи након 12. 2. 2018. г. па се на основу свега изнетог доноси одлука да није било измене и допуне у односу на основни налаз и мишљење. У вези негативних афеката беса и срџбе, о трајању интензитета истих, је навео да су из исказа вештака психолога добијени врло детаљни подаци о динамици брачне проблематике испитаника и његове сада покојне супруге. Може се рећи да је упркос његовој тенденцији пражњења афеката ипак у извесној мери долазило и у времену трајања тог брака и до кумулирања у одређеном степену негативних емоција везано за оштећену. Из досадашњих податка из списка и на основу изнетог и на главном претресу, евидентиран је и постојећи виктимолошки аспект проблематике, то су све елементи који су предочени кроз мишљење вештака. Изнето је да је то трајање било везано за период репетитивних значајних понављајућих конфликтних ситуација и да је трајало кроз временски период трајања тог брака све до критичног дана. У критичној ситуацији деликта за које се терети код испитаника је постојао негативни афект беса и срџбе чија генеза је већ истакнута може се рећи да се радило о снажном афекту, снажном интензитету тог афекта. Испитаников начин реаговања у сличним ситуацијама значи у ситуацијама које је он доживљавао као конфликтogene повређујуће иницирао је баш облик реаговања путем хетроагресивног пражњења што се може аргументовати и преко података о томе да је баш у критичном периоду и био на издржавању казне због тешке телесне повреде. На основу доступних података из судских списка и интервјуа са испитаником није констатовано да је испитаник према оштећеној имао осећај страха, већ напротив да је он покушавао, по његовом исказу, да предупреди своје физичко агресивно понашање према оштећеној, при чему је истицао несразмеру у физичким грађама и снази. Такође,

закључак вештака је да се окривљени комплетно ограђује од одговорности и кривице у односу на кривично дело за које се терети, током интервјуа и изношења одбране прибегава типичној инверзији улога и настоји да себе представи као жртву и у том смислу не испољава нити вербализује осећање кајања.

22. Насупрот томе стручни саветници, који не споре чињеницу да је окривљени душевно здрава особа, оспоравају квалитет процене расуђивања окривљеног критичном приликом, као и способност контроле властитог понашања.

22.1 Стручни саветник психијатар др Нада Јанковић је мишљења да, упркос онога што су сами навели у својим налазима као кључне базичне карактеристике личности окривљеног, вештаци не налазе оно што се зове умањење способности да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима односно нису нашли умањење правног института урачунљивости. Мишљење овог стручног сарадника је да радња кривичног дела, није била обична „афективно - импулсивна реакција“, већ реакција у којој је дошло до настанка јаке афективне раздражености оптуженог, а услед провокација, вређања, и напада пок. на оптуженог. Ова раздраженост је била изузетне јачине, услед чега је дошло до потпуног губитка самоконтроле и самосавлађивања код оптуженог. Ово закључује из следећег прво, поред оног што је утврђено по вештацима у погледу карактеристика личности, оптужени је приказан са бројним које карактерним недостацима, стручни саветник истиче и да је оптужени био успешан пословни човек, одговоран и радан, омиљен и пењен од стране околине, добар родитељ, што сигурно не би био да је доминантно био „емотивно лабилан, импулсиван и незрео“ (професионална успешност подразумева одрицање, труд и рад, а не само хедонизам). Дакле, сама биографска постигнућа (био у браку око 30 година, има успешног сина, има успешну фирму и позитиван однос социјалног окружења према оптуженом оповргавају став да предметна кривична радња следи превасходно из неадекватне личности оптуженог и на њихову мањкавост. То потврђује и чињеница да понашање агресивности према пок. није било раније код оптуженог, већ напротив постоје подаци о насилничком понашању оштећене према оптуженом и његовој имовини. Партнерском функционисању увек доприносе, наравно, обе стране, једна је била агресивнија и захтевнија (оштећена) и друга попустљивија и пасивнија (оптужени). Критичном приликом дошло је до појаве по механизму „последње капи“, велике раздражености и отакзивања механизма самоконтроле, што није било карактеристично за дотадашње понашање оптуженог. Зашто? Виктимолошки допринос жртве у овом случају био је веома велики тј. пресудан. Управо су речи пок Биљане односно вербална комуникација, вређање и физички напад како је све наведено у исказу оптуженог било пресудно за појаву јаке раздражености (неке врсте психичког шока) а све као последице речи оштећене, нарочито речи да дете није његово, која је довела услед изненађења, озлојеђености, понижења, и шока до потпуног губитка контроле понашања код оптуженог.

22.2. Вештак др Ђурђев Бранислав, кад је реч наводу одбране да је окидач била изјава оштећене да дете није његово, је навео да у конкретном случају, ово код оптуженог није могло довести до снажног емоционалног доживљаја, имајући у виду да је навео да уопште није имао сумњу да дете није његово, да је нема ни сада и да је једино што га држи у животу, да у својој одбрани исказује снажну љубав према перки, што је неспојиво са сумњом да дете није његово. Хипотетички гледано, за очекивати је да у случају добијања таквог податка од оштећене, покуша питањима да појасни ту ситуацију и добије податке чије је то дете. На крају, чак и да је, хипотетички гледано,

критичном приликом изречена ова реченица, она би могла бити опсервирана у склопу речника њихових конфликтних ситуација и увреда.

23. Имајући у виду неспорне релевантне чињенице суд је нашао да се исказ окр. може прихватити веродостојним у погледу навода да је критичном приликом током свађе кухињским ножем задао пок. убуд у пределу грудног коша, као и у вези и постојање конфликта у партнерским односима - вербалних и физичких сукоба обзиром да ове чињенице и нису спорне и произилазе из целокупно утврђеног стања ствари, с тим што је део одбране да је свађе изазивала Биљана и нападала га а он је стално покушавао да је смири - чиме је себе приказао као жртву, имајући у виду утврђено стање ствари, посебно налаз и мишљење вештака, за суд неприхватљив.

24. У процени да ли је окривљени био у стању јаке раздражености, као правном појму који припада суду, суд је пошао од налаза и мишљења вештака у овом поступку. Вештаци су дали психолошки супстрат личности окривљеног а имали су у виду и околности под којима се догађај одиграо. Прихватајући налаз и мишљење вештака, суд је утврдио да је оптужени услед одлика своје личности, Обичног пијанства лаког степена, те негативних афеката беса и србје произишлих из конфликтне ситуације везане за међусобну интерперсоналну проблематику и Проблема са партнерком З 63.0., у време извршења дела био у стању које је смањило његову способност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима односно био у стању смањене али не у битној мери урачунљивости.

25. Анализом налаза и мишљења вештака и доводећи их у везу са мишљењем стручних саветника, суд није стекао уверење са степеном извесности да је критичном приликом постојало стање јаке раздражености код окривљеног, које је настало као последица тешког вређања и напада од старане убијене. При томе се не сме изгубити из вида да тешко вређање подразумева такво вређање које по објективним мерилима, а не субјективној оцени самог учиниоца може проузроковати јаку раздраженост услед које овај без критичког расуђивања и на мах одлучује да изврши убиство.

26. У извођењу закључка суд је имао у виду првенствено налаз и мишљење вештака др Ђурђев Бранислава, који је искључио постојање стања јаке раздражености. Вештак је образложио да је сама деликтна радња за коју се терети претежно афективна и импулсивна а да би се детаљније анализирао потребно је извршити процењивање самог афекта хронологије самог догађања за време и након саме деликтне радње. Према самом опису понашања како даје испитаник али и сведок млдб.

код испитаника у критичној ситуацији није дошло до сужења свести, што би била један од елемената на основу процена интензитета деловања, како је истакнуто снажног афекта. Приликом сужења свести испитаник је фокусиран искључиво на жртву општа перцепција се пореди кроз гледање кроз кључаоницу или тунел и касније следи амнезија у самом деликту. Видимо да испитаник комуницира са сведоком млдб. Што је неспорно из његовог и њеног исказа. Сем тога процењује се и интензитет импулсивности при чему у конкретном случају имамо одсуство репетитивности, значи понављања убода, понеки говоре о тзв. аутоматском понашању које подразумева и крајњу бруталност па и настављања са агресијом након убиства, поредећи убицу са машином која има прекид комуникације са околином и собом. Након деликта непосредно након почињања (испитаник потврђује да је починио деликт) он обавља вербалну комуникацију односно прво одлаже нож у судоперу, обавља вербалну комуникацију са две особе које су по професији полицијски службеници, при чему се из те комуникације не може закључити да је она била несувисла већ да је управо везана

за оно зашта се он данас терети. Остаје отворено питање и да ли је закључао стан пре него што је сишао у хаустор где је сачекао полицију. Сви ови елементи указују да код њега није у време деликта за који се терети а упркос постојању како истакнутог афекта беса и србе дошло до сужења свести а поготово не до помућења свести.

Вештак је на питање, у ситуацији да се прихвати део одбране да је оштећена критичном приликом рекла окривљеном да ни дете није његово, да ли се оваква једна тврдња може сматрати вређањем како то каже психолог, навео да по опште прихваћеном моралном кодексу ако неко каже неком да дете није његово може изазвати код те особе којој је то упућено до негативне емотивне доживљаје. Но ово питање је и сувише хипотетски постављено и потребно га је анализирати везано за ову конкретну ситуацију односно да ли је то имало удела у деликтном понашању испитаника и до које мере. Из доступних податка искључиво добијених од испитаника преко његовог исказа датог на записнику са главног претреса од 25. 9. 2018. г. он каже „мала је тренутно и једино што имам једино то што ме држи у животу у супротном да није ње придружио би се сигурно .“ Надаље на истом записнику на питање бранилаца да ли је било када раније односно на критични догађај рекла њему да дете није његово, изјавио је „не, ја нисам имао сумње у то да ли је дете моје.“ Из његовог исказа се не може претпоставити да би чак и ако је изречена мисао да дете није његово то код њега довело до снажног емоционалног доживљаја већ би се опет само хипотетски гледано ако је то већ било, а ако је то већ било и раније, то могло само опсервирати у склопу речника њихових конфликтних ситуација и увреда.

27. Следствено изложеном за суд није прихватљива тврдње стручних саветника у правцу да радња кривичног дела, није била обична „афективно - импулсивна реакција“, већ реакција у којој је дошло до настанка јаке афективне раздражености оптуженог, а услед провокација, вређања, и напада пок. на оптуженог. Стога суд није прихватио наводе одбране да је окривљени извршио кривично дело убиства на мах из чл.115 КЗ.

28. Суд, такође, анализирајући утврђено чињенично стање, посебно имајући у виду налаз вештака медицинске струке, није са степеном извесности стекао уверење, и поред неспорне чињенице да су код окривљеног констатоване две готово паралелне огуљотине у средишњем делу левог кључног предела промера 4,5 цм и 3,5 цм, као и највероватније огуљотина на горњем делу дланеног дела леве подлактице цртастог облика промера око 1,5 цм, које представљају лаке телесне повреде, да су у питању свеже повреде које су нанесене тангенцијалним превлачењем неке уске површине по описаним регијама, а превлачење ноктију је подобан начин да се нанесу, да је постојао напад од стране оштећене такав да је на било који начин угрозио живот или телесни интегритет оптуженог, при томе је суд имао у виду и чињеницу да је оштећена физички знатно слабија, а притом се три недеље раније породила.

Стога суд није прихватио ни правно становиште одбране да је окривљени извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ поступајући у нужној одбрани. Следствено наведеном како суд није нашао постојање напада од стране оштећене, који би угрозио живот ил телесни интегритетокривљеног, није прихваћен ни правни став одбране у правцу кривичног дело убиства из чл. 113 КЗ у прекорачењу нужне одбране.

29. Када је реч о психичком односу окривљеног према извршеном кривичном делу, суд је, имајући у виду утврђено стање ствари, закључио да је окривљени приликом извршења кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ, поступао са директним умишљајем као обликом кривице, који обухвата радњу извршења и последицу. Наиме, окривљени

је и поред стања смањене урачунљивости - обзиром да деловање, у конкретном случају претежно афективно и импулсивно по типу кратког споја није укидало способност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, био свестан свих стварних околности дела које чини, био свестан да задаје убод кухињским ножем у пределу грудног коша где се налазе витални органи, који безусловно доводи до смртног исхода, дакле био је релативно сигуран у наступање ове последице и хтео је њено наступање. Дакле, у психичком статусу окривљеног није било елемената који би укидали могућност да исти хипотетички може очекивати смртни исход односно црте његовог карактера и његов интелектуални степен није искључивао његову могућност да схвати да убодом ножа дужине сечива 20 цм, на описани начин у пределу груди може окончати живот оштећене и закључак суда је да је у моменту када је предузео радњу кривичног дела био је релативно сигуран у такав исход, па је у односу на радњу извршења и последицу - смрт оштећене као поступао са директним умишљајем.

У процени свести окривљеног о створеној озбиљној могућности настанка последице - предвиђања смрти и вољној компоненти која се испољава у хтењу или пристанку на наступање исте, према његовом искуству и редовном току ствари, суд је пошао од објективних околности случаја и у том смислу је имао у виду да телесне повреде, које су ближе означене у изреци пресуде, представљају повреде које по редовном току ствари и безусловно доводе до смрти. Следствено изложеном суд је закључио, узимајући у обзир и средство извршења односно да су повреде нанесене ножем - оруђем подобним за лишавање живота, да је ове повреде окривљени могао предвидети моменту предузимања радње извршења а тиме и наступање смрти као последице истих, па је суд закључио извесним ван разумне сумње да је окривљени у моменту доношења повреда у односу на смрт као последицу поступао са умишљајом односно да је био свестан да другог лишава живота и да то хоће (директни умишљај), како то тврди јавни тужилац.

Имајући у виду наведено, суд закључује да је управо лишавање живота оштећене било основни покретач окривљеног и сврха његове противправне делатности. Дакле окривљени је свесно је и вољно, другог лишио живота био је свестан свог дела, тако што је имао јасну представу онога на што се одлучио да учини и хтео је његово извршење.

30. У погледу свести о противправности, полазећи од чињенице да је кривично дело убиства, дело које се може сматрати као дело које је универзално предвиђено као недопуштено, а узимајући у обзир да је окривљени особа са очуваним психичким функцијама, суд је извео закључак да је окр. као просечан грађанин био свестан да је лишавање живота другог лица забрањено односно био свестан забрањености свог поступања. Поред наведеног окривљени у својој одбрани није спорио да му је познато да лишење живота неког лица представља кривично дело.

4.2 Закључак

31. На основу наведеног, суд је правно квалификујући овако утврђено чињенично стање закључио да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела убиства из 113 Кривичног законика, па га је за наведено дело огласио кривим.

5. Кривична санкција

32. Доносећи одлуку о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све околности предвиђене чл. 54 КЗ. Од олакшавајућих околности суд је ценио, пре свега чињеницу да је дело извршио у стању смањене урачунљивости. Суд је као олакшављујућу

околност ценио и однос жртве и учиниоца кроз чињеницу међусобне интерперсоналне проблематике - специфичне партнерске релације између окривљеног и оштећене, (партнерски проблеми) и у том смислу и виктимолошки допринос оштећене који је постојао и у критичном моменту. Суд је као отежавајућу околност ценио ранији живот окривљеног кроз чињеницу да је осуђиван, између осталог због кривичног дела тешка телесна повреда на казну затвора, коју казну је издржавао у просторијама у којима станује, у време извршења предметног кривичног дела.

33. Ценећи наведене околности, имајући у виду тежину учињеног дела и степен кривице суд је нашао оправданим да окр. осуди на казну затвора у трајању од 12 год и 6 месеци (девет) година, претходно утврдивши за кривично дело убиство из чл. 113 КЗ казну затвора у трајању од 12 година, а раније изречену казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, по пресуди Основног суда у Панчеву број К 285/16, која је правноснажна дана 15.09.2016. године, узео утврђеном. При томе суд је, пре свега имао у виду сврху кажњавања, односно остваривање ресоцијализације и утицање на друге да не врше кривична дела, а истовремено адекватно изражавање друштвене осуде за извршено кривично дело, па је нашао да је овако опредељена казна довољна за остваривање како опште сврхе кажњавања прописане чланом 4 став 2 КЗ, тако и посебне сврхе кажњавања из члана 42 КЗ.

34. На основу одредби чл. 63 КЗ одређено је да се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору Окружног затвора у Панчеву од 21.11.2017. године па до упућивања на издржавање кривичне санкције, која се састоји у лишењу слободе.

35. На основу одредби чл. 62 КЗ одређено је да се у изречену казну затвора урачунава време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву К.285/16 од 15.09.2016. године, од 04.09.2017. године до 21.11.2017. године.

36. На основу одредби чл. 258 ст. 4 ЗКП суд је оштећеног , ошт. млт. и ошт. млт. , упутио да имовинско правни захтев за накнаду штете у целини могу да остварују у парничном поступку.

6. Доказни предлози које је суд одбио

37. Суд је одбио доказне предлоге одбране, да се у својству сведока саслушају сведоци , те да се прибаве од ПС Панчево пријаве које је оптужени подносио према покојној , те да се прибави од рачун пок. , као доказ да се окривљени материјално бринуо о њој и њеној кћерки из првог брака. Ови докази су предложени на околност међусобних односа и брачне проблематике окр. и пок. , у смислу вербалних и физичких сукоба, а све на околност психичког стања окривљеног.

Имајући у виду да су вештаци специјалиста неуропсихијатрије др Ђурђев Бранислав и вештак психолог Ана Бисак сачинили свој налаз и мишљење у којима су се изјаснили - вештак Ана Бисак о структури личности , карактеристике у функционисању личности окривљеног а у вези специфичне партнерске релације између оштећене и окривљеног, а вештак Ђурђев Бранислав да се у време извршења дела способности окривљеног да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима, биле смањене али не у битној мери, услед више фактора: одлика

своје личности и обичног пијанства лаког степена са 1,04 промила алкохола, те негативног афекта беса и срџбе и проблема са партнерком, а вештаци су се о томе изјашњавали на главном претресу, суд сматра да су чињенице у односу на психичко стање окривљеног у довољној мери утврђене, то би извођење предложених доказа довело до непотребног одуговлачења поступка. Из истих разлога суд је одбио и предлог одбране да се одреди комисијско вештачење, које да обави Клиника за психологију одсек за судску психологију Клиничког центра Србије.

7. Одлука о трошковима кривичног поступка

38. Применом чл. 264 ЗКП суд је окривљеног обавезао да надокнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала 10.000,00 динара, који износ је одређен према сложености и дужини трајања поступка као и материјалним приликама окривљеног, те материјалне трошкове у износу од 159.544,44 динара, који се односе на име награде за вештака др Љубишу Божић 63.139,00 динара, награда за помоћника обдуцента судско медицинског техничара Срећка Ружић износ од 13.000,00 динара, вештаку др Браниславу Ђурђевићу на име награде и нужних издатака 38.000,00 динара, вештаку др Ани Бисак на име награде и нужних издатака 24.000,00 динара, вештаку Миловану Рајков на име награде износ од 7.080,44 динара, вештаку Николи Атанковић на име награде износ од 5.000,00 динара, ВМА Београд износ од 7.800,00 динара, Завод за здравствену заштиту радника МУП-а износ од 1.525,00 динара, све у корист буџетских средстава суд у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Трошкови поступка који се односе на награду пуномоћника млт. ошт. и ошт. млт. _____, по службеној дужности Биљани Бјелетип адвоката из Панчева падају на терет буџетских средстава суда, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа кад се ти подаци прибаве.

ЗАПИСНИЧАР
Бранка Патић Живков

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
МИЛИЈАН МИЛОШИЋ с.р.зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољено је право жалбе у року од 15 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.